

Sayı:1

16.05.2025

Adana'nın halka açık ilk duvar gazetesi Arasta'nın Sesi törenle açıldı. "Arasta'nın Sesi'yle geliyor hayat, duvarda kültür-sanat" söylemiyle açılışı duyurulan gazetenin temel yayın ilkesi logosunda "özgürlük, eşitlik, kardeşlik için sürekli yayın" diye belirtildi.

Çukurova Sanat Girişimi'nce (ÇSG) Çukurova Okulu'nun da bulunduğu Yazarlarevi'nde yapılandırılan Duvar Gazetesi için düzenlenen törene ÇSG gönüllüleri, çok sayıda Arasta esnafının yanı sıra Sarıyakup Mahallesi sakinleri de katıldı.

ÇSG Kurucusu Çetin Yiğenoğlu'nun konuşmasıyla başlayan törende Seyhan Belediyesi Kültür Müdürü Utku Arınç, ÇSG Yürütme Kurulu Başkanı Yaşar Ateşoğlu, Prof. Dr. Adnan Gümüş, Şair-Yazar Durmuş Ali Özkale, Mehmet Pehlivan ile Mimar Murat Ulaş da birer konuşma yaparak Duvar Gazetesinin nasıl bir işleve sahip olacağını, beklentilerini anlattılar.

Tören, girişim destekçisi, Duvar Gazetesini yapan Pehlivan Reklam'ın kurucusu Mehmet Pehlivan'a plaket sunumuyla sürdürüldü.

Unutulmaz bir konser

Arasta'nın Sesi Duvar Gazetesi'nin açılış töreni etkinliği Adana'nın ünlü söz yazarı, besteci ve sanatçısı Serhan Kelleözü'nün müzikli söyleşisi ile devam etti.

"Akdeniz Akşamları" şarkısıyla tanınan, Yaşar Kemal'in deyimiyle Adana'nın "Notalı Şairi"

Serhan Kelleözü'ne Müzik Eğitmeni Dr. Toprak Karakuş gitarıyla eşlik etti

Müzikli söyleşinin yönetkenliğini Gazeteci Şahin Esendemir yaptı.

ARASTA’NIN SESİ YAYIN İLKELERİ

- * Gazetemiz; hiçbir tutucu ya da ilerici görünen sekte, ideolojik, siyasi saplantıyı kabul etmez...
 - * Temel ilkesi; daha güzel bir dünya için evrensel “özgürlük, eşitlik, kardeşlik”tir.
 - * Evrensel; insansal doğrular çizgisinde hareket eder.
 - * Her türlü olumlu, güzel insansal değerlere saygılıdır.
 - * İnsanı yücelten erdemli davranışları, güzellikleri savunur; yüceltir.
 - * Çirkinliğe karşı güzelliği; kötülüğe karşı iyiliği, zalime karşı da mazlumu savunur.
 - * İnsan onuruna, doğasına, mutluluğuna karşı hiçbir şeyi kabul etmez.
 - * “Sanat sanat içindir” görüşünün uzağında durur. Sanat insan için, toplum için olmalıdır. Ne ki; sanat her şeyden önce sanat olmalıdır.
 - * Sanatta sonsuz olasılıklar olduğuna inanır.
 - * Mutlu gelecek için pozitif bilim öncülüğünde insan aklını yol gösterici sayar.
 - * Arasta’nın Sesi yeni kalemlere, genç yeteneklere kapısını açık tutar.
- * Yer; fiziksel gerçeklik olduğu kadar orada yaşamış, yaşayan, oraya emek vermiş, emek veren insanların olumlu olumsuz yaşantılarıyla ilişkilerinin, acılarının, mutluluklarının, duygularının, düşüncelerinin somutlaştığı toplumsal alandır.
- Bu “yer”deki duvar gazetesinin, bu yerlerin,
bu çocukların, bu insanların sesi olması,
geçmişle günceli, şimdiyle geleceği,
mahalleye kenti, kentle evreni, yerliyle
evrenseli buluşturması temel amacıdır.

ARASTA’NIN SESİ OKURUNA...

2024-2025 ekin-sanat yılının sonuna doğru siz Çukurova Sanat Girişimi (ÇSG) gönüllülerinin, Sarıyakup mahallesiyle Arasta sakinlerinin karşısına deneysel bir çalışmayla çıkıyoruz.

Bir gazete, duvar gazetesi: Arasta’nın Sesi. ÇSG’nin Sarıyakup mahallesindeki bilinen merkezinde “Özgürlük, Eşitlik, Kardeşlik için sürekli yayın” ilkesiyle 16.05.2025 Cuma günü 18.00’de törenle açılarak yayın yaşamına başlayacaktır.

Arasta’nın Sesi Yayın Kurulu bu aşamada 3 söylem belirledi:

- Arasta’nın Sesi’yle geliyor hayat,
Duvarda ekin-sanat
- Konuşan duvar
- Bu duvarda güzellik var

Gazetemiz bilinen “duvar gazetesi” örneklerinden farklı niteliklere sahiptir.

Bilindiği kadarıyla Adana’nın halka açık ilk duvar gazetesidir.

Günümüz iletişim olanakları sayesinde klasik “duvar gazetesi”ni çok aşacak güce sahip olacaktır.

Ayrıca, ÇSG rehberliğinde Akademik çalışmalarla da boyutlandırılan Arasta’da/Sarıyakup’ta yürütülen, özlemini çektiğimiz yaşayan sokaklar, yaşayan mahalle yapılanmasını yaratma/canlandırma, mahalle sakinlerini özgürleştirme projesinin en önemli unsuru olmayı ereksemektedir.

Arasta’nın Sesi yayın yönetimine aşağıda belirtilen iletişim adreslerinden ulaşılabilceği gibi Yazarlarevi’nde ÇSG yönetimiyle doğrudan temas da kurulabilecektir.

Arasta’nın Sesi öncelikle ÇSG Gönüllülerinin, Arasta’nın, Sarıyakup Mahallesi sakinlerinin, kuşkusuz bütün Adanalıların ilgi ve desteğine muhtaçtır.

Saygılarımızla...

Arasta’nın Sesi

İletişim:

Web : www.cukurovasanatgirisimi.com

E posta : cukurovasanatgirisimi@gmail.com

Tel: 0322 352 91 53

ÇSG'den

BİLDİRGE YERİNE

Bu bir ilk coşku... ilk yazı coşkusu... ağdalı yazma heveslilerin pek sevdiği Latince-Osmanlıca sözcüklerle söylersek “manifesto heyecanı” değil, “bildirge coşkusu”. İlk yazı deneyimi bir bakıma... İlk kez yapılan her eylemde olduğu gibi coşku verici. Üstelik, yazılan yazı deneysel bir yayın organı için olunca coşku düzeyi daha da yüksek.

Bilenler için bu deneysellik olgusu logoda vurgulanıyor: “Özgürlük-eşitlik-kardeşlik için sürekli yayın”.

Türünün son, belki de deneysel ilk örneği denilebilir pekâla.

Özgün bir yayın organı olarak karşınıza çıktığımız Arasta'nın Sesi'nin Türkiye'de örneğini pek görmedik; dünyada var mı bilemeyiz. Kuşkusuz, bizim görmemiş olmamız, yokluğuna kanıt olamaz. Arasta'nın Sesi bize göre çağdaş yapılanmasıyla türünün ilk örneği sayılacak nitelikte bir duvar gazetesi.

Doğal yaşam kaplumbağa adımlarıyla devinirken “hız” hattı üzerine kurgulanan siber dünyaların hızına ayak uydurmak için bir deneysel çalışma.

Eğer, siber teknoloji koskoca dünyalar kurulmasına olanak veriyorsa, bize de tür olarak tasarladığımız bir “duvar gazetesi” nin yazılarını viral nitelikte yayma olanağını neden vermesin, diyerek çıktık yola.

Gazetemiz herhangi bir gazete gibi çıkacak okurun karşısına. Günlük konvansiyonel gazetelerden farklı olarak ya da her an yeni baskı yapan nitelikte yeni yazılar, fotoğraflar yayımlayabilecektir. Günün her anında yayın sorumluluğumuz alanına giren konulardaki bir haber, verilerine ulaştığımız an gazetemizde yer alabilecektir. Yayımladığımız haberlerle ilgili elden geldiğince makaleler, değerlendirme yazıları da yayımlanmaya çalışılacaktır.

Arasta'nın Sesi'nin yayıncılık bağlamındaki ilgi alanı başta ekin-sanat, yanı sıra Sarıyakup Mahallesinin, halkının, Arasta sakinlerinin sorunları... Böyle yazınca ilk anda *ekin-sanat yaşamla, hayatla ilgili neyi içermez ki* diye bir soru gelebilir akla? Bu nedenle biz de gerektiğinde her şeyi yazacağız. En yakıcı sorunları irdelleyeceğiz. Ama slogan üslubuyla yapmayacağız bunu. Sanatsal gereklilik söz konusu olduğunda, o sınırlar içinde yapacağız ne yapacaksak...

Muhalif olacağız kuşkusuz. Kimilerinin anladığı gibi dar anlamda bir muhalefetten, muhaliflikten söz etmiyoruz. Her zaman haklının, doğrunun ama güçsüzün yanında, haksız ama güçlünün karşısında olan bir muhaliflik sözünü ettiğimiz. Toplumsal/kamusal çıkarı koruyan, kamu hukukunu savunan bir muhalif duruş! Politikacıların, sermaye sahiplerinin üç kuruş çıkar için yok saydığı, bozduğu çevreyi, kirlettiği dünyayı düzeltmeyi, yaraladığı insanı/insanlığı sağaltmayı birincil ilke edinecek bir duruş. Paranın parıltısından başka bir şey görmeyen gözlere insancıl gerçeklikleri göstermeye, nasır tutmuş yürekleri yumuşatmaya çalışacak bir duruş...

Bütün bunlar, yerel ya da taşrada yayınlanan, taşralı ezikliği taşıyan bir yayın organı görüntüsü verilmemeye özen gösterilerek yapılacak. Arasta'nın Sesi sayfalarında, sütunlarında gerekirse dünyanın her yerindeki sorunla, sorunsalla ilgilenilecek; insanlık adına çözüm önerileri üretilmeye çalışılacak. Yayıncılık perspektifi ÇSG'nin “Yerelden ulusala, ulusaldan evrensele” ilkesine göre belirlenecek.

Arasta'nın Sesi, dünyayı güzelleştirmek için kendi kapısının önünden başlayacak işe. Edebiyatta-sanatta bir "Çukurova Kanonu" oluşturmaya çalışacak. Daha doğrusu, varlığı bilinen, var olan "Çukurova Kanonu"nu soyutlayıp belirginleştirerek net biçimde tanımlanması için çalışacak.

Arasta'nın Sesi bir ÇSG yayımıdır. Tuhaf bulunabilir belki ama Arasta'nın Sesi, ÇSG'nin üçüncü yayın organıdır. Bilindiği gibi yayınlarımızın ilki, en büyüğü web sitemizdir; (www.cukurovasanatgirisimi.com). İkincisi 200'ü aşkın benzersiz etkinlik videosunu yayımladığımız *youTube* kanalımızdır. Arasta'nın Sesi ise farklı işlevlere sahip yapısıyla ÇSG'nin üçüncü yayın organı niteliğinde olacak.

Girişte bu yazının bir yayın bildirgesi olmadığını belirtmiştik. Elbette, Arasta'nın Sesi'nin de Yayın İlkeleri var. Yan sütunlarda paylaştığımız "ilkelerimiz"de kırmızı çizgilerimizi, yönelimimizi siz dostlarla paylaştık.

Bunun dışında, yine de "bildirge yerine" değerlendirilmesini arzuladığımız bu yazıda öncelikle bu deneysel yayın organını, türünden biçimine, logosunun anlamından temel ilkelerine kısaca tanıtmayı ereksedik.

Birçok çalışmamızda vurguladığımız gibi;

"Arasta'nın Sesi bir kapitalist işletme değildir! Reklam yayımlanmaz! Akçalı işler yapılmaz!"

Bilindiği gibi, ÇSG zaten akçalı işlere karşı çok duyarlıdır; uzağında durur. Bütün etkinliklerine giriş ücretsizdir. Yayınladığı kitaplar, dergiler bugüne değin satılmamış, ilgili çevrelere ücretsiz dağıtılmıştır.

İşte, başta bu, birçok nedenin yanı sıra ödünsüz bir yayıncılık için Arasta'nın Sesi'nde de bir kapitalist işletme olmayan, sistem dışı yapı kurgulandı. Bu antikçağ mirası gazetenin siber dünyanın sunduğu olanaklardan yararlanılarak yapıldı/yapılacak ne yapılacaksa. Kapitalist işletme kurulmadığı için elektrik, su, telefon, internet, kira gibi ne büro ne kağıt ne mürekkep, ne şu-ne bu gideri söz konusu oldu.

Böylece, TC yasalarının belirlediği sınırlar içinde siber hukuk olanaklarından sonuna değin yararlanılacak, küçük dijital giderler de tarafımızdan karşılanacaktı. Sorun oylumlu bir maliyeti olduğunu tahmin edeceğimiz duvar gazetesini yaptırıp Yazarlarevi duvarına astırmaktı. Bu aşamada, tam 30 yıldır ÇSG'yi destekleyen "kadrolu sponsor"umuz Pehlivan Reklam/yurtsever işadamı Mehmet Pehlivan yetiştirdi imdadımıza.

Kurgu bu. Çıktık yola...

Kuşkusuz, bu işleri yapmak için muhabirlikten editörlüğe, amatörlükten öte özverili bir kadro gerekiyordu, onu da kurduk; kardeşlerimiz sağolsun. Emeklerinin yanına yüreklerini de koydular.

Başta ben, ÇSG Genel Sekreteri Hülya Başak Ekmekçi, ÇSG Genel Koordinatörü Asuman Söylemez, Yürütme Kurulu üyelerimiz Yaşar Ateşoğlu ile Orhan Apaydın, Seçici Kurul üyelerimiz Yaşar Öztürk ile Sevim Sezer olmak üzere bütün ÇSG gönüllüleri kolları sıvadı. Bu işleri bilirsiniz, yükü genellikle mutfaktaki isimsiz kahramanlar taşır. Onlara da selam olsun... Arasta'da akademik çalışmamızın rehberi, öncüsü Adnan Gümüş, İlker Özdemir, Serdar Girginer, elbette bütün ÇSG gönüllüleri bu sanat imcesinin kahramanları olarak Arasta'nın Sesi'ni omuzlayacaklar.

Çetin Yiğenoğlu

İletişim:

Web : www.cukurovasanatgirisimi.com

E posta : cukurovasanatgirisimi@gmail.com

Tel: 0322 352 91 53

RENKLERİN DİLİ-1

Mavi, gökyüzünün ve özgürlüğün rengidir. Aynı zamanda barışı, huzuru ve sonsuzluğu temsil eder. Şirinler unutulmaz bir çizgi film. Şirinler'in dünyasında da mavi, sadece bir renk değil, bir yaşam biçimidir. Her Şirin farklı bir yeteneğe sahip olsa da, hepsi eşit kabul edilir. Onların küçük köyü, büyük bir fikir taşır; barış içinde, eşit haklarla, birlikte yaşamak mümkündür. Beyaz, saflığı ve adaleti, kırmızı ise tutkuyu, mücadeleyi ve direnci anlatır. Bu üç renk bir araya geldiğinde, bir bayrağın ötesine geçer, özgürlük, eşitlik ve kardeşlik ideallerinin sembolü hâline gelir. Frig şapkası da bu ideallerin tarihsel bir yansımasıdır. Antik Roma'da azat edilen kölelerin başına takılan bu şapka, "artık özgürsün" demenin görsel karşılığıydı. Yüzyıllar sonra Fransız Devrimi'nde halkın başında yükselerek aynı mesajı verdi: Özgürlük herkesin hakkıdır.

Bugün bu renkler ve semboller, sadece tarih kitaplarında değil, zihinlerimizde ve umutlarımızda yaşamaya devam ediyor. Farklılıklarımız zenginliktir, ayrışma nedeni değil. Renkler gibi, her biri kendi anlamını taşır ama bir araya geldiklerinde bütünü gücünü yansıtırlar.

Renklerin dili evrenseldir. Mavi, beyaz ve kırmızı bir araya geldiğinde, tüm insanlığa fısıldar: "Barış içinde, eşitçe ve özgürce yaşamak mümkün."

RENKLERİN DİLİ-2

Bazı renkleri yalnızca gözümüzle değil, kalbimizle de görürüz. Mavi, gökyüzünün ve özgürlüğün rengidir. Mavi, zamanda barış, sakinlik ve umut anlamına gelir. Şirinler'in dünyasında herkes mavidir, ama her biri farklı bir işe yarar; hepsi bir araya geldiğinde güçlü bir topluluk oluşturur. Kimse kimseyi küçümsemez, herkes elinden geleni yapar. İşte gerçek eşitlik budur.

Beyaz, temizliği ve adaleti anlatır. Kırmızı, cesareti, dayanışmayı, birlikte mücadele etmeyi temsil eder. Bu üç renk bir araya geldiğinde bir yaşam hayalini temsil eder:

"Özgürlük, eşitlik ve kardeşlik içinde bir hayat."

Frigler zaman içerisinde önemli bir Anadolu uygarlığıdır; Frig şapkası da önemli bir simge. Bir zamanlar insanlar özgürlüklerine kavuştuğunda başlarına bir "Frig şapkası" takarlardı. Bu, "Ben artık özgürüm!" demenin bir yoluydu. Yıllar geçti, o şapka hâlâ özgürlüğün sembolü olarak anılıyor.

Bugün bizler de bu renklerin taşıdığı anlamı yaşatabiliriz. Mahallede, sokakta, okulda ya da evde: Kimseyi dışlamadan, birlikte karar vererek, herkesin söz hakkı olduğu bir hayat kurabiliriz.

Çünkü renkler farklı olsa da hepimizin istediği aynı:

"Barış içinde, eşit ve özgür bir hayat."

Yaşar Ateşoğlu

ZİYA PAŞA ADANA'DA ANILIYOR

Adana Valisi Ziya Paşa 17 Mayıs 2025 Cumartesi günü 11.00'de Ulucami yanında bulunan Ziya Paşa Parkı'ndaki mezarı başında anılacak.

Ziya Paşa Kimdir?

1825'te İstanbul'da doğdu. Türk yazar, şair ve devlet adamı. Asıl ismi "Abdülhamid Ziyaeddin"dir. İlk eğitiminin ardından dönemine göre modern öğrenim veren Süleymaniye civarındaki Mekteb-i Ulûm-i Edebiyye'de, daha sonra Beyazıt Rüştîyesi'nde okudu. Özel derslerle Arapça ve Farsça öğrendi. Bir süre Sadaret Mektub-i Kalemi'nde çalıştı. 1855'te Mustafa Reşit Paşa aracılığıyla sarayda Mabeyin Kâtipliği'ne atandı. Bu sırada Fransızca öğrendi. Ali Paşa sadrazam olunca saraydan uzaklaştırıldı. 1867'de Namık Kemal ile birlikte Londra'ya kaçtı. Birlikte Yeni Osmanlılar'ın yayın organı olan Hürriyet gazetesini yayınladılar. 1871'de İstanbul'a döndü. 1877'de vezir rütbesiyle önce Suriye Valiliği'ne ardından Adana Valiliği'ne atandı. 17 Mayıs 1880'de Adana'da yaşamını yitirdi.

Edebi Kişiliği

Ziya Paşa, Namık Kemal ve Şinasi'yle birlikte Tanzimat'la başlayan "Batılılaşma" hareketinin etkisinde gelişen Batılılaşma Dönemi Türk edebiyatının ilk aşamasını oluşturan üç yazardan biridir. Ziya Paşa Türk edebiyatının kendi geleneğine sahip çıkmasını istemiş, şiir ve yazı dilinin halkın dili olması gerektiğini savunmuştur. Fransız İhtilali'nin getirdiği düşüncelerden etkilenmiş ve şiirlerinde Divan şiir biçimleriyle hak, adalet, uygarlık, hürriyet gibi temaları işlemiştir.

Ziya Paşa, yenilikçi düşüncelere sahip olsa da Divan şiir geleneğinden kopamaz ve şiirlerinde aruz ölçüsüyle yazar.

Eserleri

Şiir ve İnşa: Bu makalesinde divan şiirini Türk şiiri kabul etmez. Halk şiirini Türk şiiri olarak görür. Divan şiirini kişiliksiz, melez bir edebiyat olmakla suçlar.

Harabat: Üç ciltten oluşan bir antolojidir. Türkçe, Farsça, Arapça şiirlerden oluşan divan şiiri antolojisidir. Edebiyatımızdaki ilk edebiyat tarihi taslağı sayılır. Bu antolojisinin ön sözünde ise Şiir ve İnşa makalesindeki görüşlerinin aksini Divan şiirini savunmuştur. Bu çelişkilerden dolayı Namık Kemal "Tahrib-i Harabat" ve "Takip" adlı yapıtlarında Ziya Paşa'yı sert bir şekilde eleştirir.

Zafernâme: Tanzimat Döneminin en başarılı hiciv eseridir. Girit Savaş'ında donanmaya büyük yenilgi yaşatan Sadrazam Ali Paşa'yı över gibi görünerek hicveder. Nazım-nesir karışık bir eserdir.

Defter-i Amal: Çocukluk anıları yer alır. Batılı anlamda Türk edebiyatında ilk anı örneğidir. J.J. Rousseau'nun "İtirafı" adlı eserinden esinlenerek yazmıştır.

Rüya: Siyasi eleştiri niteliği taşıyan, düz yazı türündeki eseridir. Türk edebiyatında ilk röportaj sayılabilecek eser, karşılıklı konuşma tarzında yazılmıştır.

Eş'ar-ı Ziya: Ölümünden sonra kitap haline getirilen şiirleri yer alır.

Külliyat-ı Ziya Paşa: Ölümünden sonra kitap haline getirilen şiirleri yer alır.

Terkib-i Bent: Toplumsal çarpıklıkları eleştirir. Bağdatlı Ruhi'nin terkihibendine bir naziredir.

Terci-i Bent: Felsefi ve dini konuları işlemiştir. İnsanın faniliğini (geçiciliğini) kavrayıp gerçek varlığı (Allah'ı) aradığı bir şiirdir.

Emile: J.J. Rousseau'dan çeviridir.

Veraset Mektupları: Siyasi eleştiridir.

Engizisyon Tarihi: Cheruel ile Lavallee'den çeviri bir eserdir.

Endülüs Tarihi: Viardot'tan çeviri bir eserdir.

Adana için Yaptıkları

Adana Ziya Paşa 1878 yılında Adana'ya vali olarak atandığında ilk iş olarak Adana'da eğitim ve kültür alanında faaliyet gösterdi. Bursa valisi Ahmet Vefik Paşa'yı örnek alarak bir tiyatro binası inşa ettirdi, temsil vermek üzere İstanbul'dan bir tiyatro heyeti getirtti ve Fransızcadan piyes tercüme etti. İlk oyunun ismi “akl-ı evvel”dir. Beş farklı oyun temsil edildi. Bu oyunlardan birisi de Ziya Paşa'nın “Tartüf Yahut Riyanın Encamı” adlı temsilidir. İmarla ilgili faaliyetlerde de bulunmuş, Gülek nahiyesinde bir rüştüye açmıştır.

Ziya Paşa'nın özdeyiş haline gelen beyitlerinden bazıları:

Âyînesi iştir kişinin lâfa bakılmaz

Şahsın görünür rütbe-i aklı eserinde

İnsanın varlığını ispat eden husus, emeği neticesinde ortaya koyduğu iştir. Kişinin aklının derecesi ise meydana getirdiği eserinde görünür.

Erbâb-ı kemâli çekemez nâkıs olanlar

Rencide olur dîde-i huffâş ziyadan

Noksan olanlar, kemâl sahiplerini çekemezler; çünkü yarasanın gözü ışıktan rahatsız olur. Yarasanın gözünün ışıktan rahatsız olması gibi, değersiz kimseler, olgun ve faziletli kişileri hiçbir zaman çekemezler.

Bil illeti kıl sonra müdâvâta tassadî

Her merhemi her yâreye merhem mi sanırsın

Sen her merhemin her yarayı iyileştirebileceğini mi sanıyorsun? Bir hastalığı tedavi edebilmek için öncelikle onu teşhis et, daha sonra tedaviye başla.

Bed-asla necâbet mi verir hiç üniforma

Zer-dûz palan ursan eşek yîne eşektir.

Özü kötü olan insanlara hiç giydiği üniforma (makam, yetki) soyluluk verir mi? Zira altından palan vursan eşek yine eşektir değişmez.

Asuman Söylemez

BİR DUVARDAN YÜKSELEN SES...

Bir kentin nabzı yalnızca betonun, asfaltın, binanın içinde atmaz. O nabız, sokakta yürüyen çocuğun gülüşünde, sabah kepengini açan esnafın selamında, karşılaştığında başını eğip gülümseyen komşunun bakışında da atar. Biz bu sesi duymak/duyurmak, gürleştirmek istedik. O sesi taşıyacak bir yüz ararken bir duvarla göz göze geldik. Sadece taş, tuğla, sıva değildi karşımızdaki; yılların izini taşıyan, mahallemizin tanığı olmuş bir duvardı bu.

İşte o duvar bugün bir gazeteye dönüştü: Arasta'nın Sesi.

“Özgürlük, eşitlik, kardeşlik için sürekli yayın” diyerek çıktık yola. Bu üç sözcük bizim için sadece birer ideal değil, aynı zamanda her gün burada, bu mahallede kurduğumuz ilişkilerin mayası. Bu gazete sadece haber veren bir araç değil; birbirimizi duyabileceğimiz, birlikte düşünebileceğimiz, birlikte hissedebileceğimiz ortak bir zemin.

Bu yanıyla Arasta'nın Sesi, mahallemizin aynası, belleği, nabzıdır. Çocukların kahkahası, esnafın gündemi, yaşlıların anıları, kadınların emeği burada buluşur. Çünkü biz bu mahallede sadece yaşamıyoruz; birlikte üretiyoruz, birlikte öğreniyoruz. Çukurova Okulu'nda gönüllü öğretmenlerimiz sayesinde çocuklarımız oyunla, sevgiyle, eğitimle büyüyor. Felsefe, arkeoloji, edebiyat söyleşileri, şiir, müzik dinletileri gibi kültür-sanat etkinlikleriyle yetişkinler için yeni ufuklar açılıyor, bu entelektüel birikimi halkla buluşturan, dayanışmayı büyüten adımlar atılıyor.

Bu çalışmalar, bir yönüyle, bir zamanların köy enstitülerini, halkevlerini hatırlatıyor. Halkla birlikte, halk için düşünmenin ve üretmenin günümüzdeki karşılığıdır bu. Sanata, kültüre, kültürel mirasa verdiğimiz değeri; kent belleğini koruma, mahalle kültürünü sürdürme çabamızla harmanlıyoruz.

Benzer duvar gazeteleri, dünyanın farklı yerlerinde halkın kendi sesini duyurmak için ortaya çıktı. 1968 Fransa'sında öğrenciler, üniversite duvarlarına yazdıkları yazılar ve şiirlerle sokakları birer aydınlanma alanına çevirdi. Latin Amerika'da duvar gazeteleri yoksul mahallelerde halkı bilinçlendiren, birleştiren araçlara dönüştü. Ülkemizde ise halkevleri, sendikalar ve mahalle dernekleri aracılığıyla bu gelenek bir süre yaşatıldı.

Mahalle esnafımız çalışırken duyulan çekiçlerin tık tık, tak tak sesleri, dikiş makinelerinin ritmi, bir melodiyi anımsatır; o melodiye eşlik eden nasırlı ellerin dansını da. Bu sesler, Arasta'nın kendine özgü ezgisidir. O melodi, mahallelinin yüreğinden gelen sesle birleştiğinde Arasta'nın Sesi'ne dönüşür, zengin bir geçmişin sesi olur. Halkın kendi gündemini belirleyebildiği, sesini duyurabildiği, mahalleliyi bir araya getiren özelliğiyle her satırı bir tanık, her yazısı bir imece, her sayfası geleceğe bırakılan bu iz belki de dünyanın birçok yerinden görülür, duyulur.

Başak Hülya Ekmekçi

DUVAR: MAHAL, HAL, HAYAL, HALK, HAYAT, ÖZGÜRLEŞME VE ÖZNELEŞME ÜZERİNE BİRKAÇ BAŞLANGIÇ SÖZÜ

Yerin ve belleğin kişi ve toplum oluşt, yerli ve kentli oluşt, özgür ve özne oluşt, yurtlukta yurttaşlıkta, yaşamda yaşayışt, yeri ne? Hal, mahal, mahalle, hafıza, hatırat, hayal, halk, hayat... arasında ne tür bağlar bağıntılar var acaba?

“Nasılsınız?” sorusu tüm kültürlere evrensel mi bilemiyorum. Anadolu çok çeşitli yaşam biçimlerinin kalıtlarına izlerine sahip, belli bir tek kalıp değil çok çeşitli selamlaşma biçimlerine yurtluk ediyor. En resmisi “nasılsınız?” sorusu olsa gerek. “Ne var ne yok?” gibi bir selamlaşma biçimi tek bir deyişte her ne varsa içine alan ancak bundan dolayı da içeriklendirilmesi güç olan bir selamlaşma biçimi, bazen yakınlığı bazen yargı vermeden karşısındakini özgür bırakmayı bazen işi geçiştirmeyi bazen aşırı bir merakı imliyor olabilir. “Haliniz hatırlınız nasıl?” sorusu sözcük kökleri Türkçe olmasa da bir yandan güncel durumu diğer yandan tüm yaşanmışlıklarıyla duygu ve düşleri birlikte çağrıştırıyor. Ontik yanıyla, insanın varoluşsal yanıyla, toplum oluşt, insan oluşt, uygarlıkla, tüm yaşanmışlıklarının andaki karşılığı ile içten bağ kurulabilecek bir soru “haliniz hatırlınız nasıl?” sorusu.

Hal nedir, hatıra/t nedir, hayat/ yaşam nedir, mekân/ uzam nedir, mahal /yer nedir, mahalle/ yerleşim nedir, ahali/ mahalleli nedir, halk nedir, dahası tüm bunlar arasındaki ilişkiler, tüm bunların hayatla/ yaşamla, yaşantılarla, yaşananlarla, dahası yaşanacaklarla bağıntıları nelerdir?

Halin hatıra, hatırlın mahale, mahalin mahalleye, mahallenin mahalleliğe dönüşmesi veya tersine aşınması örselenmesi ile, uzamın yere, yerin anılara, anıların kimliğe kişiliğe dönüşmesi ile, yerin yurda yurttaşlığa uygarlığa dönüşmesi ile, en başta Hülya Ekmekçi ve Çetin Yiğenoğlu olmak üzere Yazarlarevi çevresini oluşturan duyarlı kişilerin yaşantılarının, güncel durumlarının, düşlerinin, düşüncelerin şimdileşmesi ve yeni biçimlerde gerçekleştirilmesi ile, daha nice şeyle, dahası geleceğin yeniden inşası ile ilgili kaygı ve umutlarımızla bu duvarların önünde bulunuyoruz.

Duvar da tek bir duvar değil.

Şimdi bu duvarın önünde burada saymakla bitiremeyeceğimiz kadar çok sayıda duvar ile, hem fikir/düş, hem eser/yapıt, hem sınır hem mekân/yer hem de imkân/olanak olan çok sayıda duvarla karşı karşıyayız. Bir fiziki duvar ile, elementlerden maddelerden demirden doğramadan oluşan bir duvar ile, sanatçıların mimarların tasarladığı duvar ile, işçilerin ustaların ördüğü duvar ile, gençlerin gölgesinde oyun oynadığı duvar ile, sevgililerin söyleştiği duvar ile, sarhoşların geçerken işediği duvar ile, hayvanseverlerin köpeğini işettiği duvar ile, insanların insani duvar fenomenleri ile, geleceğimizin bir parçası olan duvarlarla, sloganların yazıldığı, insanların kurşunlandığı duvar ile, kurşunlara karşı sığınıldığı duvar ile, önünde sünnet, nişan, düğün, cenazelerin yapıldığı, misketlerin oynandığı, halayların kurulduğu, gölgesinde sarmaların sarıldığı, çöplerin atıldığı, arabaların park edildiği... daha akla hayale gelmeyecek kadar çok sayıda duvar ile karşı karşıyayız.

Artık bu duvar bir duvar gazetesinin taşıyıcısı olarak eski haliyle de bir duvar değil; bir yandan eski duvarı kısmen yok ediyor; aynı zamanda ondan pek çok izler de taşıyor, eski duvarı başka bir duvara çeviriyor, şimdileştirerek geleceğe taşıyor.

Bu genişmeyi A. Sayılı'dan bir alıntıyla örnekleyebiliriz. Sayılı; uzamla, yerler ile, Mezopotamya'da Mısır'da matematiğin, astronominin, mimarinin oluşumu arasında, bunlarla birlikte düşlerin düşüncelerin dünyevileşmesi arasında bağlar kuruyordu:

“Kas'lar devrine (takriben Milat'tan önce 1500) ait olan Hilprecht Koleksiyonunun bir tabletinde şöyle bir ifade yer alıyor: ‘Aydan Pleiyad'lara 19; Pleiyadlardan Oriyon'a 17; Oriyon'dan Siriyüs'e 14; (...) Bir tanrının (yıldız) öbür tanrıdan (yıldızdan) mesafesi ne kadardır?’” (Aydın Sayılı, *Mısırlılarda ve Mezopotamyalılarda Matematik, Astronomi ve Tıp*. Ankara: Atatürk Kültür, Dil Ve Tarih Yüksek Kurumu, 1991, s. 339 vd.).

Sarıyakup'tan Arasta, Arasta'dan bedestan, belediye, kaza, vilayet, yerel ve merkezi idare ne kadar mesafede acaba? İnsan mahalden ve mahalleden, mahalde olmaktan ve mahalin öznesi olmaktan, kişi ve yurttaş olabilmekten ve sayılmaktan ne kadar uzakta? Teogoni (tanrıların oluşu) ile, Kozmogoni (evrenin oluşu) ile, insanlığın oluşumu ile, insan oluş ile mahal ile, duvar ile, yer yurt ile, tüm bunlar hatırat, güncel hal ve gelecek ne kadar mesafede acaba?

Tanrılar/ yerler arasındaki mesafelerin merak edilmesi teogoniyi, kozmogoniyi, astronomiyi, matematiği, felsefeyi, bilimleri, aydınlanmayı doğurdu. Yazarlarevinin oluşumu ile birlikte bu duvarlar da artık sadece geçmişte ve geçmişe tanıklık ile sınırlı değil, hep birlikte inşa etmeye çalıştığımız geleceğin birer yapı taşı, geçmişi de barındırarak bir başka hale yerlik yurtluk etmeye başlayan canlı bir varlık, en azından yeniden canlanan bir varlık haline geliyor. Artık başka bir dokunuş, başka bir hal hatırat başlıyor, artık bu duvarların geleceğe ilişkin kaygısı, amacı var, artık sorumuz bu duvarların bugün ve gelecekte bu haldeki ve mahalledeki yerinin ne olacağına dönüşmüş bulunuyor:

Bu duvarların yeniden inşası, bu duvar gazetesi, insan yapımı bu duvarlar ve bu duvar gazetesi; insanı yapan birer etkin özne veya mahal olma özelliği taşıyabilecek mi, insanın özgürleşimi, özneleşmesi, kişileşmesi, kentlileşmesinde etkin bir yeri olabilecek mi? Duvarların tüm bunların etkin birer parçası olması, en azından bunlara bir katkısı olması için bir süredir bu duvarları yeniden inşa ediyor, insani toplumsal düşlerimizi örerek duvarları şimdileştiriyor, kalıcılaştırıyor, duvarlara dayanak oluyoruz.

Duvarların da düşlerin, düşüncelerin, geleceğin kurucu dayanakları olması dileğiyle.

Adnan Gümüş, 16 Mayıs 2025, Arasta/Sarıyakup, Adana

GAZETECİ MUSTAFA KEMAL

Latince kökenli “araçlar, araçlar” demek olan “medya” sözcüğü İngilizce “basın ve yayın araçları” anlamında dünya dillerine geçti.

Medya yasama, yürütme ve yargının ardından dördüncü güç olarak tanımlanır. Aslında medya günümüzde bu üç gücün önüne geçti.

Günümüzde birinci güç olan medyanın önemini kavrayan önderlerden biri de Mustafa Kemal'di. Mustafa Kemal iletişim yoluyla bir devletin nasıl yüceltildiğinin ya da nasıl çökertileceğinin farkında olan en iyi örnektir.

Daha okul yıllarında basın yayın organları ile bağlantılar kuran ve subay olarak Osmanlı coğrafyasında değişik bölgelerde görev yaparken basını çok yakından izleyen Mustafa Kemal yabancı basını da izliyordu.

İletişim yoluyla bir devletin nasıl çökertilebileceğini bildiğinden bu tür girişimleri engellemek içinde elinden geleni yapardı. Mustafa Kemal'in 29 Ekim 1908 günü Hanya'da “İstikbal” gazetesinde bir mektubu yayınlandı. Aradan yüz on yedi yıl geçmesine karşın mektubun içeriği ve taşıdığı anlam günümüz için geçerlidir:

"Aziz vatandaş"

Bir süreden beri Bingazi ve Bingazi memurlarından bazısı hakkında gazetenizde yazmakta olduğunuz bilginin pek basit görüş ve düşünceli insanların araştırma, inceleme ve usa vurma yapmadan gönderdiği mektuplara dayandığına kuşku edilemez. Gazetenizin böyle şahsi garaza dayanılarak yapılan ihbarların yayımlanmasına aracı olması, Bingazi'de bir çok onurlu kimsenin birbirine kuşkulu gözlerle bakmasına, kurulması ve pekiştirilmesi ulusun esenliği ve vatanın mutluluğu adına pek gerekli olan kardeşlik duygularına zarar verebilir.

Ulus bireyleri arasında arabozuculuğu değil, birlik ve beraberliği sağlamaya; birbirinden intikam alma duygusunu doğurtmaya değil, baskı ve zulüm devrinin kiri olan kötü duyguların kalplerden atılmasına yarayacak olgunlukta akıllıca makaleler yayımlanmasına gayret edilirse gazetenizin şerefi yükselir, hizmeti yararlı olur. Eski hükümetin büyüttüğü zulüm bilinmektedir. Yanlış bilgiye dayanarak bazı namus ve Hamiyet sahiplerinin de o baskıcı takıma karıştırılması pek büyük hatadır.

Bir aydan fazla bir süreden beridir vatanımızın Afrika'sında yolculuk yapıyor ve yerel durumu, kamuoyunu, karşılıklı duyguyu araştırıyorum. Buna dayanarak, gazetenizle yayımlanmasına aracılık edilen konuların gerçeğe yaklaşmadığı yanında çok zararlı olduğunu söyleyebilirim.

Gazetelerimizin ahlakımıza yükseklik, duygularımıza temizlik ve maneviyatımıza güç verecek makalelerin sergilendiği yer olduğunu görmek isteriz.

Vicdanının temizliğine emin olunuz kardeşim.

Kurmay Kıdemli Yüzbaşı

M. Kemal

Mondros Ateşkes antlaşması gündeme geldiğinde cephede bulunan Mustafa Kemal yoğun biçimde İstanbul'u hükümeti telgraflarıyla uyarıp durdu. Uyarılarının etkisi olmadı. Adana'ya geldiğinde Ali Fuat (Cebesoy)'a şunları söyledi: "Artık ulusun bundan sonra kendi haklarını kendisinin araması ve koruması, bizlerin de mümkün olduğu kadar bu yolu göstermemiz ve bütün ordu ile beraber yardım etmemiz gerekir." Umutsuz değildi.

Sadrazam İzzet Paşa hükümetten çekilince Mustafa Kemal'e "Bir an önce İstanbul'a gelmelisiniz. Sizinle görüşmeye gereksinimim var!" diye telgraf çekti. İstanbul'a çağrılan Mustafa Kemal ne tür gelişmelerin olacağını seziyordu. durumun farkındaydı. Yakın arkadaşı

İçişleri Bakanlığı görevini yürüten Fethi Okyar’a bir öneride bulundu: “İzzet Paşa iktidarda kalsa bile muhaliflerin baskısına dayanamayacak, Padişah kabinedeki İttihatçıları kesinlikle tasfiye ettirecektir. Ülkeyi Memleketi darmadağın eden ve muhalefet adı altında yapılan yiyicilik, saldırı ve yıkımlar da daha çok gazeteler aracılığıyla oluyor. Bunlara karşı ulusu uyandırmak için en iyi araç, karşılık vermek, yani bir gazete çıkarmaktır. Benim maaşlarımdan biriktirdiğim biraz param var. Onu koymaya hazırım. Ben askerim. İmtiyaz alamam. Sen, bugün genellikle haklı eleştiri nedenlerinin çoğunun dışında kaldın, hatta bunlarla savaştın. Gerçekleri halka, hatta düşmanlarımıza anlatabilmek için gel, beraberce bir gazete çıkaralım.” Mustafa Kemal'in maddi katkıları ile Minber Gazetesi yayın hayatına başladı.

Yıllar sonra çökertilen bir ülkenin subayı olarak İstanbul’a döndüğünde kendini değil ülkesini ulusunu düşünüyordu. Önce iletişim yoluyla bir devletin nasıl yüceltilebileceğinin peşine düştü. Yıllarca cephelerde savaş alanlarında harcamayıp biriktirdiği parasını annesine bir ev almak için kullanmak istiyordu. Gözünü kırpmadan elindeki parayı günlük bir gazete çıkarmak için kullandı. Minber adı altında 50 sayı çıkan gazeteye sermaye yanında yazılar yazarak da katkıda bulundu.

İstanbul’a vardığında deniz ortasında demirlemiş düşman donanmasını görünce Mustafa Kemal'in yüreği burkuldu. Bu manzara karşısında “Geldikleri gibi giderler!” sözünü söyleyen Mustafa Kemal ile yapılan bir görüşme dört gün sonra 17 Kasım 1918 tarihli Minber Gazetesinde yayınlandı. Mustafa Kemal'in yurt ve ulus sevgisi o kadar engindi ki, herkesin kendi kendini kurtarmaya çalıştığı bir ortamda o "ne yapabiliriz" in peşindeydi. Bugüne de ışık tutan bu görüşmeyi DUVAR Gazetemizde sizlerle paylaşıyoruz:

-Siyasal durumumuz hakkında yüksek görüşlerinizi öğrenebilir miyim?

-Ben siyasetle yalnız 1913-1914 yılında Sofya ve aynı zamanda Belgrad ve Çetine ateşemiliterliklerini üstlendiğim bir yıl içinde uğraştım. Uğraşma biçimimde yalnız siyaset değildi. Askeri-Siyasal bir uğraşmaydı. Bu görevim süresi bir yana bırakılırsa bütün yaşamım Trablusgarp’ta, Balkan Savaşlarının son evresinde ve (Birinci Dünya) bugünkü savaşta savaş alanlarında askerlik işleriyle uğraşmakla geçmiştir. Bu nedenle kendimde ordudan, savaşlardan, askeri konulardan söz etmek için çok geniş yetki görüyorsam da siyasetten söz etmek yönünü siyasetçilere bırakmayı uygun bulurum. Bununla birlikte ilgisi dolayısıyla devletimizin benimde içinde bulunduğum dönemin çeşitli evrelerinde genel siyaset uyumuna bir biçimde katılmayı düşünmemiş olduğumu söylemek istemiyorum. Bu konuda çeşitli zamanlarla ilgili derin düşüncelerimin ve bu düşüncelerin gerektirdiği incelemelerin özetini ve sonucunu söylemem gerekirse diyebilirim ki, ben en iyi siyasetin her türlü anlamıyla “en güçlü olmakta bulunduğunu” kabul ederim. “En güçlü olmak” deyiminden amacım yalnız silah gücü olduğun sanmayınız. Tam tersine asker olmam karşın bu bence güç bileşkesini oluşturan etmenlerin sonucudur. Benim demek istediğim, manevi bakımdan bilimsel olarak, ahlak açısından ve teknik açıdan güçlü olmaktır. Çünkü bu saydığım yaratılış özelliklerinden yoksun bir ulusun, bütün bireylerinin en son silahlarla donatılmış olduğunu varsaysak bile güçlü olduğunu kabul etmek doğru olamaz. Bugünkü insan toplumu içinde insan olarak yer alabilmek için elbette silahlanmak yeterli değildir. Benim inanışıma göre güçlü bir ordu denildiği zaman anlaşılması gerekli anlam her bireyi özellikle subayı, komutanı, tekniğin ve uygarlığın gereklerini kavramış ve ona göre eylemini ve davranışlarını uygulayan yüksek ahlakta bir kuruldur. Kuşkusuz ki, tek amacı, görevi, düşüncesi ve hazırlığı yurdu savunmakla sınırlı olan bu kurul ülkenin siyasetini yönetenlerin en sonunda verecekleri kararla eyleme geçer. İşte ben orduya ve komutanlara komuta etmiş bir asker olarak, bu bakış açısından siyasetle bağlantı kurmuş olabilirim. Yurdumu ve ulusumu çok iyi tanıdığım, gereksinme

duyduğu ilerlemeye ulaşabilmek için huzurlu ve sessiz, ama her halde özgürlük ve bağımsızlığı koruyarak sürekli çalışmak gerekliliği kanısında olduğu için bu kanımı sağlayacak, yani bize huzur ve güvenle çalışma zamanı verecek ilişkileri oluşturacak dostlukların, gerçekten yanlısıyım.

-İngilizlere karşı beslediğiniz duygular konusunda, biraz bilgi verir misiniz?

-Bu savaşta İngilizlerle Arıburnu, Anafarta ve Filistin cephelerinde karşı karşıya bir çok savaşlar yaptım. Ben bu savaşlara ve genellikle bu saydığım cephelerden başka cephelerde, başka bölgelerde öteki uluslarla da yaptığım savaşlara hep yurdumun savunulması olan temel görevimi yerine getirdim. Bu nedenle yüreğimde kin ve düşmanlık duyguları yer bulmamıştır. İngilizlerin Osmanlı ulusunun özgürlüğüne ve devletimizin bağımsızlığına uymada gösterecekleri saygı ve insanlık karşısında yalnız benim değil bütün Osmanlı ulusunun İngilizlerden daha yararlı bir dost olamayacağı kanısıyla etkilenmeleri çok doğaldır.

-Yurtta en son düşünce akımlarını nasıl buluyorsunuz?

-Savaş cephesinden İstanbul'a döneli iki gün oldu. Karargahımın bulunduğu Adana'da düşünce akımlarını izlemeye zaman bulamadım. Bu nedenle bu konuda bir şey söyleyemem! Bir gün sonra ise Vakit gazetesinde Ahmet Emin (Yalman)'ın yaptığı bir görüşme yayınlandı.

-Dört yıl süren genel savaş içinde ulusumuzun gösterdiği azim, metanet ve olağanüstü özverilere göre bugün imzaladığımız ateşkesten sonra İtilaf Devletlerinin Osmanlı bağımsızlığına bağlı kalacaklarına kuşku edilemez ise de, ateşkes metninin bizim tahmin edemediğimiz bir şekilde yorumlanıp uygulanmaktadır. İtilaf kumandaları bu tarz hareketine ne anlam vermek gerekir?

-Hükümetimizle Ateşkes Anlaşması imza eden devletlerin ve bu devletler adına ateşkes koşullarını saptayan Britanya Hükümeti'nin Osmanlılara karşı olan iyi niyetinden kuşkuya düşmek istemem. Eğer sözkonusukoşulların hükümlerinde yanlış anlamayı gerektiren yanlış görülüyorsa bunun nedenini derhal anlamak ve karşıımızdakilerle anlaşmak gerekir. Elbette bu görev hükümetlere düşer. Benim bildiğime göre hükümetler bu konuda gereken girişimlerde bulunmuş ve bulunmaktadır. Yalnız benim anlamadığım bir yan varsa bu girişimler neden ulusu inandırıcı sonuçlar vermemektedir? Buna neden olarak şimdi hatırıma gelen nokta şudur: İki hükümetin önde gelenleri arasında görüşülerek kararlaştırıldıktan sonra uygulama buyruğu verilmesi gereken konular, askeri komutanlara bırakılıyor. Oysa bu konularda askerlerin değil diplomatların çalışması gerekir.

-Bu konuda ulusa düşen görev nedir?

-Bildiğiniz gibi ulus doğrudan doğruya devlet işlerine karışmaz. Vekilleri olan milletvekilleri kurulunun güvenini kazanmış bir hükümetin yürütmelerinin sonuçlarını bekler. O halde bu konuda ulusun en büyük görevi milletvekilleri aracılığıyla her bakımdan güvenilir bir hükümetin güvenilir bir gücünü oluşturmaktadır.

-Bugünkü Meclis-i Mebusan'ın ulusu bütünüyle temsil etmediğı hakkında dedikodular vardır. Bu konuda yüce düşünceleriniz ne merkezdedir?

-Bence özellikle içinde bulunduğumuz bu güç ve nazik zamanda dedikodular kesinlikle izin verilemez. Bu dedikodular meşrutiyet yaşamı içinde çok zararlıdır. Bundan her meşrutiyetsever Osmanlının kesinlikle kaçınması en büyük yurt ödevidir. Bugünkü milletvekillerinin bir takım etkiler altında seçilmiş olduğu hakkında dedikodu yapanlara şunu hatırlatmak gerekir. Öncelikle: yapılan dedikodulara zaman ve ortam hiç bir biçimde uygun değildir. Sonra genellikle her ülkede bu çeşit seçimler yapılırken araya bir takım etkilerin karıştığı yadsınamaz. Bunlar bir yana Osmanlı ulusunun meşrutiyet temsilcisi bugünkü Meclis-i Mebusan'ımızdır. Bu topluluğu oluşturan üyelerin seçildikleri çevrede bir kesimi şimdi yeni bir seçim yapılmasına elverişli olmayan bir olağanüstü durum içinde

bulunmaktadır. Dolayısıyla sadece bu noktayı düşünmek bu sorunu daha fazla deşmekten dolayı doğabilecek kötülükleri gösterir. Her halde ulusun ve yurdun pek çok gereksinme duyduğu barışı gerçekleştirecek hükümetin bugünkü Meclis-i Mebusan'a dayanması bir zorunluluk olmaktadır.

Akıp giden zaman karşısında Mustafa Kemal'in ışığı ondan yararlanmak isteyenleri aydınlatmayı sürdürüyor.

19 Mayıs'ta Anadolu'ya ayak bastıktan sonra başlattığı ulusal kurtuluş mücadelesini bir bozgunculuk ve eşkıyalık olduğunu söyleyen Alemdar ve Peyam-ı Sabah gazeteleri yok edilen bir devletin külleri arasından yeni bir devlet kurma girişimine karşıydılar ve çökertilmenin yanlısıydılar...

Sivas kongresi ardından Sivas valiliğine başvurarak İrade-i Milliye gazetesinin imtiyazını aldı. Gazetenin sahibi ve sorumlu müdürlüğünü Sivaslı gençlerden biri olan Selahaddin'e verdi. 14 Eylül günü yayın yaşamına başlayan gazetenin adının altına şu yazıyı yazdırdı: "Ulusun istek ve amaçlarının savunucusudur"

27 Aralık 1919 günü ayak bastığı Ankara'da ilk girişimi yeni bir gazete yayınlamak oldu. Çıkacak gazeteye ad arandı. "Anadolu'nun Sesi" önerildi. 10 Ocak 1920 tarihinde Hâkimiyet-i Milliye gazetesi kuruldu. Kuvay-ı Milliye'denyurt ve ulusun egemenliğinden yana olduğunu vurgulayan gazetede "Anadolu'dan Sesler" başlığı altında Mustafa Kemal yazılar yazmaya başladı.

Yakın tarihimizde akla gelen ilk şey TBMM'nin kuruluşudur. Bu sadece Türkiye tarihi açısından değil dünya ve demokrasi tarihi açısından da önemli dönüm noktasıydı. Ankara'ya gelen Mustafa Kemal'den bir an önce ordu kurması isteniyordu. Bu görüşte olanlardan biri de Yunus Nadi'ydı.

Yunus Nadi :

-İleri sürülen görüşler çok güzelse de , durumun gerçeklerinden çıkan zorunluluklar da acele etmeyi buyurmaktadır. Örneğin Ankara'da beni huzursuz eden büyük şey ordunun yokluğudur. Gerçek şudur : eğer elimizde dayanacağımız bir ordu bulunmazsa bütün bu güzel görüşler suya düşüp gidebilir.

Bu sözler üzerine Mustafa Kemal Yunus Nadi'ye dönerek :

- İşte aramızdaki fark özellikle burada göze çarpıyor. Bence meclis bir kuram değil gerçektir ve gerçeklerin en büyüğüdür. ÖNCE MECLİS . SONRA ORDU, Nadi Bey. Orduyu yapacak olan ulus ve onun yerine meclistir. Çünkü ordu demek yüz binlerce insan , milyonlarca ve milyonlarca servet ve varlık demektir. Buna iki üç kişi karar veremez. Bunu ancak ulusun karar ve onayı ortaya çıkarabilir ve bu bir kere bu hale geldikten sonra ulusun yaşam ve varlığı ile ters düşen sözcüklerle ve baskılarla savaşılabılır. Yalnız söz olarak değil işle kazanılmış olur. "

Meclis son derece kutsal bir kurumdu, Mustafa Kemal için. Orduyu Meclis'ten sonra düşünen Mustafa Kemal Meclis'ten önce kurulmasını istediği ve desteklediği bir kurum vardı. Kısa adıyla A.A, uzun adıyla Anadolu Ajansı .

6 Nisan 1920 günü kurulan A.A Halide Edip ve Yunus Nadi arasında yapılan bir görüşme sırasında gündem geldi. İstanbul'un işgali ile Anadolu'ya bir aydın akını başladı. Yunus Nadi Geyve istasyonunda Halide Edip ile Ankara'ya birlikte gitmek için buluştu. Halide Edip iner inmez Yunus Nadi'ye :

-Anadolu halkının haklı davasını bütün dünyaya anlatabilmek için bir ajans kuralım.

Ankara'ya gider gitmez kuralım. Bu yolla içeriye ve dışarıya anlatırız.

Yunus Nadi :

-Birinci koşul hanımefendi. Sonra doğal olarak bunun ayrıntısı gelir , örneğin ilk aşama yayın, ki başlı başına örgüte gereksinim duyar. Sonra bu propagandanın türü...

Halide Edip :

-Doğal olarak sıra ile hepsi yapılır. Fakat benim düşünceme göre ilk iş ajans olmalıdır. Dahası isterseniz adını burada koyuverelim: örneğin Türk Ajansı, örneğin Ankara Ajansı, örneğin Anadolu Ajansı... daha da bulunabilir.

Yunus Nadi :

-Bana Anadolu Ajansı en iyi bir ad gibi görünüyor.

Halide Edip :

-Bana da öyle. Değil mi , önce kendini ve olanaklıysa bütün ülkeyi kurtaracak Anadolu'dur. O halde kararımızı vermiş olalım: Anadolu Ajansı...

Yunus Nadi :

-Evet Anadolu Ajansı, Hanımefendi.

Büyük bir heyecan içinde Ankara'ya varan Yunus Nadi ve Halide Edip bu düşüncelerini Mustafa Kemal'e iletti. Mustafa Kemal öneriyi büyük bir beğeni ile kabul etti. Haberler Telgrafhanenin olmadığı yerlere basılı ilanlar olarak gönderilecekti. Mustafa Kemal ilk günlerde yazılacak haberleri önce kendisi görmek istedi. Bunu da şöyle açıkladı :

-İlk günlerde , bu yazılarda gerek düşünce gerekse yazım biçimi açısından belki kimi düzeltmeler yapmak gerekebilir. Ancak üç beş gün geçtikten sonra zaten siz izlenen siyaseti kavramış olduğunuzdan artık belki buna da gerek kalmadan iş kendi kendine yürür gider. Halide Edip bir yazı makinesine gereksinim olduğunu aktarınca Mustafa Kemal bunu sağladı. Ankara'da Mustafa Kemal'in karargahı olarak adlandırılan şimdiki Devlet Meteoroloji İşleri genel Müdürlüğü olan o dönemdeki adıyla ziraat Mektebinde bir odada çalışmalar başladı. Mustafa Kemal bunu hemen bir telgrafla bütün dünyaya duyurdu: "İslam dünyasının kalbi olan Osmanlı Saltanat Merkezi'nin düşman işgaline geçmesi ve bunun ulus ve vatanımızın en büyük tehlikeye karşı karşıya gelmesi üzerine tüm Rumeli ve Anadolu'nun giriştiği ulusal ve kutsal çatışma sırasında halkın en doğru iç ve dış haberlerle aydınlatılması gereğinin önemi dikkate alınarak burada en yetkili kişilerden oluşan bir heyetin yönetiminde "Anadolu Ajansı" adı altında bir kuruluş kurulmuştur. A.A'nın en hızlı araçlarla vereceği haberler ve bilgiler Heyeti Temsiliye'nin öz kaynakları ve belgeleri ürünü olacağı için bu ajans bilgilerinin oraca bilinen ve Müdafai-i Hukuk örgütümüz için de toplanma ve geçiş noktaları olan yerlere asılması , bunların basılması, çoğaltılması, dağıtımı hatta bucak ve köylere kadar iletilmesi amacıyla mümkün olduğunca fazla yayılabilmesi için acele önlem alınması ve sonuç hakkında bilgi verilmesi önemle rica olunur."

6 Nisan 1920 tarihli telgraf A.A'nın doğum belgesi oldu. A.A'nın önemli bir işlevi vardı. Hem yurt çapında iletişimi sağlamak hem de yurtdışındaki gelişmeleri sıcak sıcak izlemek, aktarmaktı. İletişim yoluyla yeni doğmakta olan bir devleti yüceltmekti.

Ajans dilimize Fransızca'da giren bir sözcük. Eski kuşaklar özellikle radyolu yıllarda "radyoyu aç da ajansı dinleyelim" deyişinde olduğu gibi haberle , haber bülteni ile özdeşleştirilmiş bir sözcük. Son yıllarda moda , gösteri dünyasının içinde sıkça kullanılan bu sözcüğün anlamı kişiler ve kurumlar arasında bağlantıyı sağlayan aracı kuruluş demek.

Örneğin Reklam Ajansı gibi.

Daha önce 1911 yılında Osmanlı Telgraf Ajansı kuruldu. Bu ajans Havas ve Reuter Ajanslarının güdümünde çalıştı. İngiliz ve Fransız hükümetlerinin propagandasını yaptığı gerekçesi ile 1914 yılında kapatıldı. Yerine Osmanlı Milli Telgraf Ajansı kuruldu. Adına "Milli" sözcüğü eklenmesine karşın özünde Alman hükümetinin duyurularını yayıyordu. Birinci Dünya Savaşı yenilgisi ile kapısı kapandı. İstanbul'un işgali ile yeni bir ajans kuruldu.

Türkiye-Havas-Reuter Ajansı. Bu ajans kapatılan Osmanlı Telgraf Ajansı'nı da yeniden diriltmeye çalıştı. Cumhuriyetin ilanından kısa bir süre öncesine kadar da Kurtuluş Savaşı karşısı çalışmalar yürüttü.

12 Nisan 1920'de A.A ilk yayınında “Devlet merkezimizin düşman işgali altına girmesi üzerine Anadolu ve Rumeli'nin Müdafai Hukuk direnç ve kararlılığı içinde yiğitçe harekete geçtiği şu sıralarda din ve vatan kardeşlerimizin en doğru haber ve bilgileri alabilmelerini sağlamak için kurulan A.A bugünden başlayarak göreve başlıyor. Bugün alınan haber ve bilgilerin oralarda da olabildiği kadar fazla kimse tarafından okunup bilinmesi gerektiğini sunma ve açıklamaya yer yoktur. Bu amaçla oralarda özel örgütler oluşturarak her gün vereceğiniz öze bilgilerin telgrafhane kapılarında siyah lehvalar üzerine yazılması ve dağıtılması , nahiyelere ve hatta köylere kadar gönderilmesi işlerinin yerine getirilmesini hepimizin vatan ve ulus sevgisinden ve yardımlarından rica ederiz.” Çağrısını yaptı. Bu yazının altında yurt ve dünyadaki gelişmeler yazılıydı.

A.A doğum heyecanını yaşarken İstanbul'dan Mustafa Kemal ve arkadaşlarına karşı çıkartılan ölüm fetvası dünyaya yayıldı. Mustafa Kemal'in A.A yayınında yer alan ilk bildirisi bu fetvaya Yanıt oldu.

Ajansı engelleme girişimleri kendini hemen gösterdi. Osmanlı yönetimi telgraf merkezlerini A.A'nın ve Mustafa Kemal'in telgraflarını engellemeye kalkıştı. Mustafa Kemal A.A'nınhaber ve duyurularının iletilememesini vatan hainliği olduğu uyarısında bulundu. A.A kısa sürede halkın en doğru ve hızlı haber kaynağı oldu . Cumhuriyet ve devrimlerin tanığı olan A.A'nın Türkiye tarihine en büyük katkısı Atatürk'ün söylev ve demeçlerinin gelecek kuşaklara aktarılmasını sağlamak oldu. Bunlardan biri İzmir İktisat kongresinde yaptığı konuşmaydı.

Son yıllarda ise medyanın etkisinin olumludan olumsuzla yöneldiği yolunda görüşler artmaktadır. “Başlangıçtan Günümüze Medya Tarihi” kitabı yazarı Jean-Noel Jeanneneyşöyle diyor: “Batıda medyaların gücü mesajların çabukluğu çoğalması ve basitleşmesi, pedagojik etkileri ve medeni düşünce zararına durmadan ilerlediğinden tüm ulusal kimlikleri kurumların işleyişini ve bireysel özgürlükleri tehlikeye sokacak kadar artacaktır. En karamsarların gözünde söz konusu olan önceden var olan her şeyle kökten ve fazlasıyla kötü etkileri olacak bir kopuştu.r”

121 yıl önce küçük bir odada Halide Edip, Yunus Nadi ve daha sonra aralarına katılan Afganistan'dan gelen tek parmakla daktilo yazan Abdurahman'dan oluşan bir kadro ile Osmanlı Bankasından alınan bir daktiloyla başladı A.A'nınserüveni. Şimdi Adana'da Çukurova Sanat Girişimi ile Duvar Gazetesi ile yeniden doğuyor ve sürüyor, Aşkın şairi Adnan Yücel'in dediği gibi:

YERYÜZÜ AŞKIN YÜZÜ OLUNCAYA DEK

Aşksız ve paramparçaydı yaşam
bir inancın yüceliğinde buldum seni
bir kavganın güzelliğinde sevdim.
bitmedi daha sürüyor o kavga
ve sürecek
yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek!

Aşk demişti yaşamın bütün ustaları
aşk ile sevmek bir güzelliği

ve dövüşebilmek o güzellik uğruna.
işte yüzünde badem çiçekleri
saçlarında gülen toprak ve ilkbahar.
sen misin seni sevdiğim o kavga,
sen o kavganın güzelliği misin yoksa...

Bir inancın yüceliğinde buldum seni
bir kavganın güzelliğinde sevdim.
bin kez budadılar körpe dallarımızı
bin kez kırdılar.
yine çiçekteyiz işte yine meyvedeyiz
bin kez korkuya boğdular zamanı
bin kez ölümlədiler
yine doğumdayız işte, yine sevinçteyiz.
bitmedi daha sürüyor o kavga
ve sürecek
yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek!

Geçtiğimiz o ilk nehirlerden beri
suyun ayakları olmuştur ayaklarımız
ellerimiz, taşın ve toprağın elleri.
yağmura susamış sabahlarda çoğalırdık
törenlerle dikilirdik burçlarınıza.
türküler söylerdik hep aynı telden
aynı sestem, aynı yürekten
dağlara biz verirdik morluğunu,
henüz böyle yağmalanmamıştı gençliğimiz...

Ne gün batışı ölümlerin üzüncüne
ne tan atışı doğumların sevincine
ey bir elinde mezarcılar yaratan,
bir elinde ebeler koşturan doğa
bu seslenişimiz yalnızca sana
yaşamasına yaşıyoruz ya güzelliğini
bitmedi daha sürüyor o kavga
ve sürecek
yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek!

Saraylar saltanatlar çöker
kan susar bir gün
zulüm biter.
menekşelerde açılır üstümüzde
leylaklarda güler.
bugünlerden geriye,
bir yarına gidenler kalır
bir de yarınlar için direnenler...

Ŗiirler doęacak kıvamda yine
duygular yeniden yaęacak kıvamda.
ve yürek,
imgelerin en ulařılmaz doruęunda.
ey her şey bitti diyenler
korkunun sofrasında yılgınlık yiyenler.
ne kırlarda direnen çiçekler
ne kentlerde devleřen fkeler
henüz elveda demediler.
bitmedi daha sürüyor o kavga
ve sürecek
yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek

Yaşar ztrk

“BAĞDAT YOLU” * ÇIKMAZI

Bakmakla görmek arasında çok önemli farklar vardır. Kimi bakar ama göremez. Bu tür kişilere, boş boş bakıyor, denir. Kimi de öyle dikkatle bakar ki baktığı yerin tüm ayrıntılarını görür. Kimi bakışlar da insanın içini delip geçer, aklını başından alır; bir aşkın ilk kıvılcımını oluşturur ve ortalığı yangın yerine çevirir. Bir de zifiri karanlığı bir anda gündüze çeviren bir şimşek gibi zihinleri aydınlatan bakışlar vardır. Kısacası, boş bakışların dışındaki kimi bakışlar insanın aklını başından alırken bir kısmı da insanın aklını başına devşirmesini sağlar.

Birine doğruyu söyletmek için, “Gözlerime bakarak konuş.” deriz. Çünkü gözler yalan söylemez, bakışlar her şeyi anlatır. Gözler, ruhun aynası olarak görülür ve sevgi dolu bir bakış, yüreği ısıtan bir güneş gibidir. Bakışlar, sözcükler olmadan da çok şey anlatabilir. Bir bakış, bazen bin söze bedeldir.

Bir şarkıda bu konu çok güzel dile getirilmiş; âşık, sevgilinin bir işveli bakışı ve bir içten gülüşüyle onun dümen suyuna girmiş, aşkın girdabına kapılmıştır:

“Bir bakış baktın, kalbimi yaktın;
Aşkın kemendin, boynuma taktın!”

Buna da aşk bakışı ya da sevdalı bakış denir ve artık iflah olmaz bir âşık olarak sevgilinin etrafında pervane gibi döner, ona kul köle olunur:

“Kapıda kulun, bahçende gülün;
Olmaya razıyım, sevgilim senin!”

Bu saatten sonra sevgilinin her isteği emir olarak algılanır ve zevkle yapılan bir görev hâline gelir. Bir atasözümüz, âşığa Bağdat sorulmaz dese de bizim âşık, sevgilinin bir bakışıyla Bağdat Yolu’nu su yolu yapmıştır bile:

“Canım fedadır senin yoluna,
Günahlarınsa benim boynuma;
Çıkalım seninle Bağdat Yolu’na,
Sen bir şahinsin, ben garip serçe.
Attın kalbime demirden pençe.”

Sevgiye, sevgiliye biat edilmiş, aşka teslim bayrağı çekilmiştir artık. Sonuç tam bir umutsuz vakaya dönüşmüştür. Bu durumdaki müzmin âşığa ne demeli, bilemedim. Biraz düşündükten sonra bir karara vardım. Alan memnun satan memnun olduğuna göre bize pek laf düşmezdi. Ben de öyle yaptım ve onları sevdalı bakışlarıyla baş başa bıraktım ve yanlarından sessizce uzaklaştım.

Ferhat’a dağları deldiren de, Şirin’in intiharına neden olan da önüne geçilemeyen bu güçlü duygudur. Mecnun’u deli divane edip çöllere düşüren de Kerem ile Aslı’ya dini, dili, ırkı umursamadan kara sevdalara düşüren de bu ateşli tutkudur.

Aşkta tek kusur, tek eksik vardır, o da mutlu sondur. Hiçbir aşk hikâyesinde mutlu son göremezsiniz. Bu acı gerçeği ünlü halk ozanımız Âşık Veysel ne güzel dile getirmiştir:

“Seversin, kavuşamazsın, aşk olur.”

Biz de bu söze küçük bir katkıda bulunalım. Sevdigine kavuşursan mutlu olursun; kavuşamazsan da üzülme, bir aşk hikâyesinin konusu olursun.

**Bağdat Yolu, söz ve beste: Cevat Ültanır*

Yaşar Erkmen (Eğitimci-Yazar)

**Çukurova Sanat Girişimi
Çukurova Okulu**

BİZİM ÇOCUKLARIMIZ

Gözlerinin içine bakan bir dolu
pırlanta ne versen almaya hazır
yüreklerine iyilik tohumları ve güzellik
tohumları ektiğimiz çocuklar ,bir gün
bizlere en güzel çiçeklerini sunacaklar...

Çukurova okulu Kapısında
beklerler bizi neşe içinde sevinç içinde
zıplayarak. yürekleri sevgi dolu, heyecanla
yarınların hayallerini kuran, kelebek misali
uçuş uçuş dolanır etrafımızda o güzel
çocuklar..

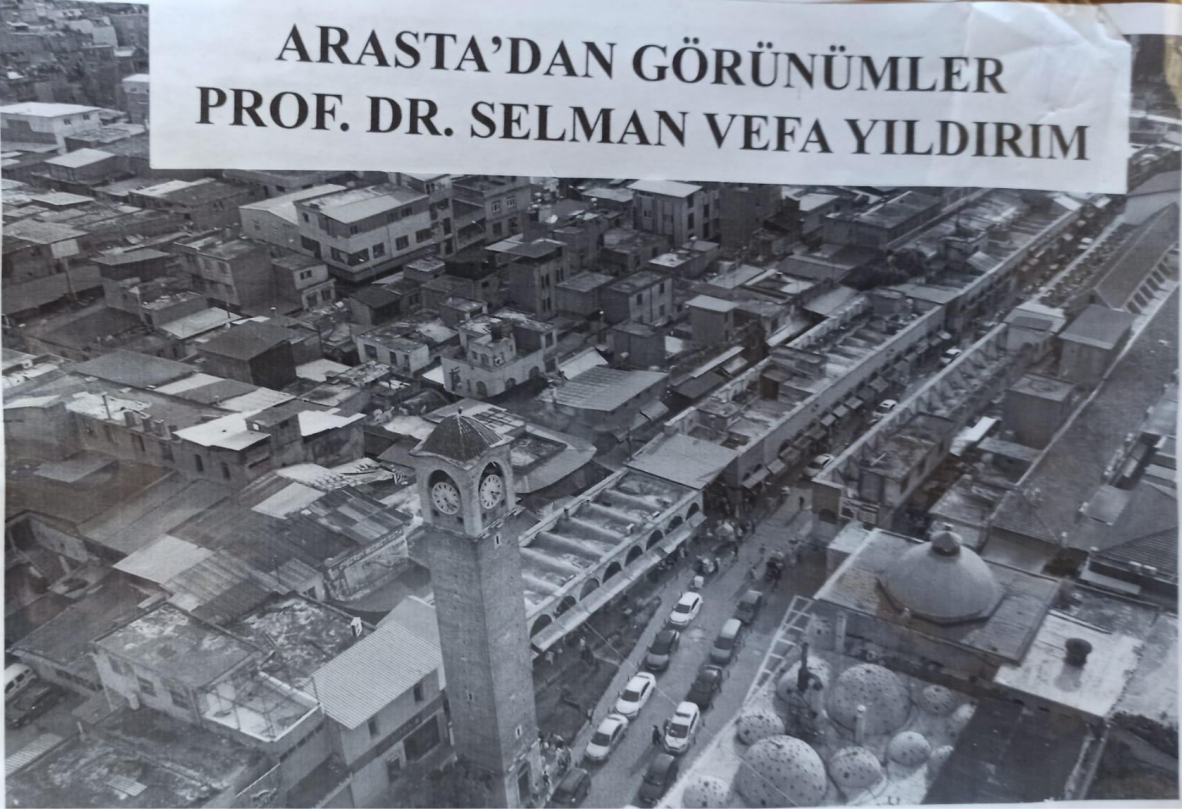
Amacımız dokunmaktır onların
yaşamlarına ; öğretmektir , doğrusunu
yanlışını , iyisini kötüsünü , bu dünyada
onlara bir ışık tutabilmek aydınlık
yarınlara onları hazırlamaktır bütün
çabamız. .

Gülmelerine bilinç ekleyip düşünen
dinleyen öğrenme için çabalayan
çocuklarımıza ,hayat yolculuklarında yol
yordam göstermektir amacız..

Ve bugün bizlerini dinleyip hayranlıkla
izleyen o pırlanta bakışlı çocuklarımız ,
Yarın bizlere kendilerini dinleten Şahane
birer insan olacaklardır..Mayıs 2025

D.DİDEM BASIK

ARASTA'DAN GÖRÜNÜMLER
PROF. DR. SELMAN VEFA YILDIRIM

HASAN TAHSİN'İ ANIYORUZ Katledilişinin 106. Yılında...

15 Mayıs 1919 sabahı İzmir'in
Kordonboyu'nda işte böyle bir ses
yükseldi:
Bir ulusun uykusu bitti, bir direnişin
destanı başladı.

Hasan Tahsin... Asıl adı Osman Nevres'ti.
Gazeteciydi, yazar ve vatansever.
Ama o sabah, sadece bir yazın insanı değil;
bir halkın sesi, vicdanı ve ilk haykırışydı.
Yunan ordusu emperyalizmin gölgesinde
İzmir'e çıkarma yaparken Anadolu'nun

dört bir yanı karanlık bir belirsizliğe bürünmüştü.
Silahların gölgesinde büyüyen bir işgal, suskun bir kentin üzerine çöküyordu.
O an, tam da o an, kalabalığın arasında biri vardı ki elinde silah, yüreğinde vatan...
İzmir'in göğsüne ilk adımı atan işgalci askere doğrulttu tabancasını ve tetiğe bastı.
Bu, yalnızca bir kurşun değildi.
Bu, esarete karşı sıkılmış bir irade, işgale karşı başkaldırıydı.
O kurşunla birlikte Hasan Tahsin şehit düştü ama halk uyandı.
O günden sonra Anadolu'nun dağlarında Kuvâ-yi Milliye ateşi harlandı.
Direnişin sembolü oldu Hasan Tahsin, unutulmazlar arasına katıldı.
Onun attığı kurşun, sadece bir işgalciye değil, teslimiyeti, korkuyu, umutsuzluğu vurdu.
O an, tarihin seyrini değiştiren bir kıvılcım olarak hafızalara kazındı.
Bugün onu anarken yalnızca bir gazeteciyi değil, bir uyanışı selamlıyoruz.
Bir halkın kaderine sahip çıkma cesaretini, işgalin karanlığından doğan ışığı anımsıyoruz.
Hasan Tahsin, hâlâ İzmir'in rüzgârında, Anadolu'nun nabzında, özgürlüğün, bağımsızlığın ilk
sözcüğünde yaşıyor.

Işığı bol olsun.
Onu unutmayacağız.

Çukurova Sanat Girişimi

ÇSG Çukurova Okulu Çocuk Şair Yarışması

Birincilik Ödülü

① ATATÜRK VE ÇOCUK Mustafa Kemal Paşa

Atatürk der ki: "Ey küçük can,"
Seninle başlar her yeni plan.
Kalem tutan eller ister,
Bilgiyle büyüyen yürekler.
Adaletle yürüyen bir yol
Çocukla başlar her güzel kol.
Sevgiyle, umutla dalmalı iç,
Yalansız, temiz bir parça hiç,
Dürüstlük, en büyük servetin
Ülkenin yarınisin seninle te bütün

Çocukken kafaya taktı
Hedefi asker olmağı
Hedefe sel gibi aktı
Mustafa Kemal Atatürk
Çocukları severdi
Hep ileri giderdi
Aslan yürekliydi
Mustafa Kemal Atatürk

YAZAN= ESMA NUR BAŞAR

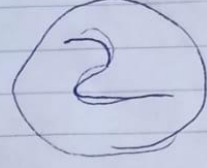
A.

C
A
N
I
M
I
Z

A
T
A
M
I
Z

İkincilik Ödülü

Atatürk'ün Gençlerden Beklentisi ♥

Biz Atatürk gençleriyiz.
Sorumluluklarımızı yerine getirmeliyiz.
Her zaman vatanımızı korumalıyız.
İstiklal marşında kıpırdamalıyız.

Vatanımızı korumalıyız.
Vatanımız küçük, büyük, yaşlı, çocuk demeden savaştı.
Bizde vatanımıza sahip olmalıyız.
Atatürk'ün bizden beklentisini yerine getirmeliyiz.

Asla korkmamalıyız.
Bizde savaşamalıyız.
Disiplini olmalıyız.
İşini en güzel yapan vatandaşı en çok severiz.
Küçüklerimizi korumalı, büyüklerimizi saymalıyız ♥

Yazar: Fatmagül Alp
ALP ♥

İmza: ~~Fatih~~

Ünvanlık Ödülü

16. Nisan 2025

— ATATÜRK'ÜN UMUDU BİZDE —

Bir bahar sabahı, bayram neşesi,
Atatürk'ün bizde en büyük hevesi.
Geleceği kurmak bizlerin işi,
Çocuklar olmak Vatanın Gönüsü.

Okuyan, düşünen, çalışan bir nesil,
İyilikle dolu, yüreği Asil.
Bilimde, sanatta yol almalı hep,
İleride taşımak bayrağı tek tek.

Dürüst ve Cesur, yürekli olmalı,
Adalet yolunda dimdik durmalı.
Atatürk derdi ki: "Gelecek sizde,
Güvenirdi hep çocuk kalbimize.

Bu yüzden verdi bu özel günü,
Kutlu olsun 23 Nisan, sevgi dolu günü.
Biz de söz veriyoruz her birimize,
Atamız izinde, hep ileri gideceğiz!

Ömercan Tay
Kargosuz

16 Nisan 2025

11:56

Mansiyon

ATATÜRK BİZDEN NE İSTEDİ?

Atatürk biz çocuklardan
Votona ve Millete ıslık tutan
Bireyler olmamızı istedi

Mansiyon
④

Atatürk biz çocuklardan
"Sağlım, koşa sağlım vucutta
bulunur" sözünü göre yosunamızı
istedi.

Atatürk biz çocuklardan
Gelecek nesilleri iyi
bir voton birkomumuz
istedi

Atatürk biz çocuklardan
Milletin egemenliğini ve
özgürlüğünü devam ettirmenizi
istedi.

Atatürk biz çocuklardan
Geleceğe dair umutlarını
yitirmeyen gençler olmamızı
istedi

Akısosı Atatürk biz çocuklardan
Votona ve Millete faydalı bireyler
olmamızı istedi.

Muhammed Miroc
Sevhan

ATATÜRKÜN GÖKÜK SEVGİSİ

Atatürkün Gökü Sevgisi.
Bence sevgilerle eylemiş.
Her seversin Göküklü.

Mansiyon
Mansiyon

Bazen Göküklüydü
Oynar Sakalısındı
İçer fışır b. l. r. s.
Onlarla Yarışındı

Gökü Gökü Sevgisi:
Hiç birimizdi ilgisiz
Sevimi Göküklü
Olmıştı Sevgisi

Açtığın Yolda
Adanlarımız kopardı
Rahat y. y. w. Atam
Ulaşağır elbet doruğ
Biz Atatürk Göküklüydüz

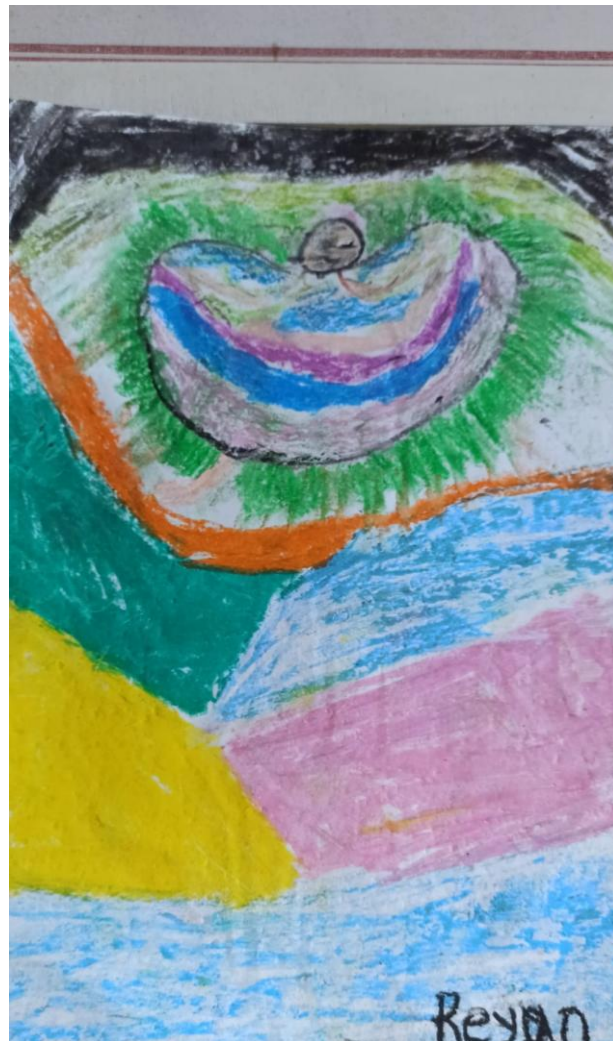
16.04.2025

ZEYNEP NAZ GÖKTÜRK

ÇSG Çukurova Okulu öğrencilerinden

Sarıyakup Mh. Yrd. Dynş. Dern.'den

SARIYAKUP MAHALLESİ? SAKINLERİ.

Yazarlar evi mahallemize güzel hizmetler
yapmaktadır. mahallemiz için bir kuzarı
çocuk Programları yapılmaktadır. Kültür Programları
ve halk müziği çukur ova devlet senfoni
orkestrası oda müziği dinletisi gibi hiz-
metlerinden dolayı yazarlar evi yönetimine ve
ayrıca başkanına teşekkür ederiz.

Mahallemize daha birçok hizmetlerini
bekliyoruz.

16. 05. 2025

SARIYAKUP MAHALLESİ

YARDIMLAŞMA VE ÇEVRE

KORUMA DERNEĞİ

ÖZKAN İLİNERLİ TÜRKÜOĞLU

